

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3123/2021. (IV. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 48.Pkf.632.617/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Egy gazdasági társaság indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján kérte a Fővárosi Törvényszék 48.Pkf.632.617/2020/5. számú végzésének és dr. Ferenczy Réka Közjegyző 11038/Ü/320/2019/8. számú végzésének az érvénytelenítését, a végzések felfüggesztését és perújítás elrendelését.
- [2] Az Alkotmánybíróság – mivel az indítványozó kizárólag az ügyében hozott bírói és közjegyzői végzéseket támadta, jogszabály alaptörvény-ellenességét nem állította – az eljárását az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint folytatta le.
- [3] Dr. Ferenczy Réka Közjegyző 11038/Ü/320/2019/8. számú, 2020. április 1. napján hozott végzésével az indítványozónak mint visszvégrehajtást kérőnek, a kötelezett elleni visszvégrehajtási eljárásban a kötelezett végrehajtási záradék törölése iránti kérelmét visszautasította, egyidejűleg a végzés jogerőre emelkedéséig a végrehajtást felfüggesztette.
- [4] A közjegyző megállapítása szerint eljárása nem a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. §-a szerinti végrehajtási eljárás, hanem a Vht. 56. § szerinti visszvégrehajtási eljárás, és mivel az indítványozó visszvégrehajtási kérelmét megalapozottnak látta, ezért azt elrendelte, azonban az ügy tárgyi súlyára tekintettel a jogorvoslat jogerős elbírálásáig a Vht. 49. § (1) bekezdése alapján a visszvégrehajtást felfüggesztette.
- [5] Az indítványozó és az adós fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2020. július 1-jén hozott 48.Pkf.632.617/2020/5. számú végzésével a közjegyző végzését részben megváltoztatta és a közjegyző által 11038/Ü/320/2019. számon kiállított végrehajtási záradékot törölte, egyebekben a közjegyző végzését helybenhagyta.
- [6] A bíróság határozata indokolásában kifejtette, hogy visszvégrehajtást a végrehajtást elrendelő bíróság (illetve közjegyző) a végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása esetén végzéssel rendelhet el, a már befolyt követelést pedig az adott ügy keretében kell az adós, mint visszvégrehajtást kérő részére visszatéríteni. A bíróság megállapítása szerint az indítványozó mint visszvégrehajtást kérő végrehajtási záradék kiállítását kérte, nem pedig visszvégrehajtás elrendelését, így a közjegyző a kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel visszvégrehajtást nem is rendelhetett volna el, visszvégrehajtás elrendelésére végrehajtási záradék kiállításával nem, csupán nemperes eljárásban hozott végzéssel kerülhet sor, továbbá a visszvégrehajtás jogszabályi feltételei – közokirat hiányában – nem álltak fenn, ezért a törvény megsértésével kiállított végrehajtási záradékot törölni kellett.
- [7] A bíróság megállapította, hogy az indítványozó fellebbezésében a végrehajtás felfüggesztését sérelmezte, ez azonban a bírósági indokolás szerint a közjegyzői mérlegelés körébe tartozik, ennek felülbírálatára – különösen a sikeres fellebbezés tükrében – a másodfokú bíróság nem látott okot, ezért a közjegyző végzését a végrehajtás felfüggesztéséről rendelkező részében helybenhagyta.
- [8] 2. Az indítványozó – 2020. november 20-án kiegészített és egységes szerkezetbe foglalt – alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kérte a közjegyző és a bíróság hivatkozott végzéseinek érvénytelenítését, felfüggesztését és perújítás elrendelését.
- [9] Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) és a Vht. számos rendelkezését, így a Vht. 13. § (1) bekezdését, 23/C. §-át, a 211. §-ának (2) bekezdését, és a régi Pp. 215. §-át megszegte azzal, hogy a közjegyző „érvénytelen” végzését reparálta és

részben érvényben lévőnek minősítette, továbbá a 11038/Ü/320/2019. számú végrehajtási záradékot törölte. Az indítványozói állítás szerint a bíróság „szégyenletes módon, csalással előállított tényállás alapján ítélt” és mindez „a felperes érdekében történt és a tett csalásnak minősíthető”. Az alkotmányjogi panaszban foglaltak szerint a bíróság nem vizsgálta az indítványozó eljárási kifogását és megsértette a régi Pp. 247. § (1) bekezdését azzal, hogy nem utasította vissza az adós keresetváltásait és nem bírálta el az adós eredeti keresetét. Az indítványozó véleménye szerint törvényt sértett a bíróság azzal is, hogy a Vht. 56/B. § előírása ellenére megvonta tőle a jogérvényesítés lehetőségét, holott a törvény a végrehajtási záradék törlése esetén a fellebbezés lehetőségét biztosítja.

- [10] Az indítványozó szerint részrehajló módon ítélt a bíróság azért is, mert a Vht. 23/C. § (1) bekezdés a) pontját csak részben idézte azért, hogy az indítványozó elmarasztalható legyen, az indítványozó csak a támadott bírósági végzésből értesült arról, hogy az 48.Pkf.632.617/2020. számú eljárás ellene mint alperes ellen folyt, a bíróság nem küldte meg részére a keresetlevelet, nem hívta fel alperesi ellenkérelem benyújtására és megfosztotta az indítványozót a jogos védekezés lehetőségétől. Végül az indítványozó megjegyezte, hogy az indítványozó fellebbezésnek nevezett beadványa érvénytelen, mert azt a „pandémia miatt felfüggesztett jogi képviselő terjesztette elő”.
- [11] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése tartalmazza.
- [13] 3.1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék végzését 2020. augusztus 5. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt 2020. szeptember 7. napján, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be. Az indítvány megjelöli a sérelmezett közjegyzői és bírósági határozatot és mivel az indítványozó az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés alapjául szolgáló eljárásban félként járt el, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette. Az indítvány bár tévesen, de tartalmaz az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó alaptörvényi és törvényi rendelkezést.
- [14] 3.2. Nem tartalmazza az indítvány ugyanakkor az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseinek megjelölését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], továbbá indokolást sem arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvénnyel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].
- [15] Megállapította az Alkotmánybíróság azt is, hogy nem határozott a kérelem az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont] nézve sem, mivel az indítványozó a támadott végzések érvénytelenítése mellett perújítás elrendelését kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó ez utóbbi kérelmével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó kérelme – saját hivatkozásai szerint is – a Fővárosi Törvényszék döntésének törvényességi felülvizsgálatára irányult.
- [16] Az Alkotmánybíróság ezért jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéseket kizárólag az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik. Következésképpen az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. A bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz így nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak, ugyanis az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazza {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [17] 4. Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)*, *d)*, *e)* és *f)* pontjaiban meghatározott feltételeknek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. március 9.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1695/2020.

